

در طول سه سال اول ریاست جمهوری ترامپ، سالانه ۱۱۳۴ غیرنظامی کشته شدند که این آمار، دو برابر میانگین سالانه دهه قبل بود

در همین حین، مقامات دولت اوباما به این نتیجه رسیده بودند که تنها راه پایان جنگ و ایجاد ثبات در افغانستان، مذاکره دولت افغانستان برای صلح با طالبان است چون تلاش‌های قبلی برای شروع فرایند آشتی به جایی نرسیده بود، آنها با امید مجاب کردن رهبران طالبان به مذاکره، راهبرد نظامی خود را تغییر دادند. از این پس، طالبان دشمن تلقی نمی‌شد، بلکه صرفاً نیروی متخاصم بود؛ یعنی امریکا به آنها حمله نمی‌کرد و صرفاً در حین دفاع یا در زمان نابودی ارتش افغانستان، نیروهای امریکایی می‌توانستند با طالبان بجنگند. این اتفاق، کنگره را در بهت فروبرد. اما در مقابل، طالبان به خوبی در حال پیشرفت بود. آنها در سال ۲۰۱۶ بار دیگر قندوز را تصرف کردند، کابل را بارها بمباران کردند و کنترل بخش زیادی از هلمند را به دست گرفتند. نگرانی‌ها در واشنگتن درباره خطر سقوط سیاسی دولت افغانستان اوج گرفت. اوباما دوباره از قول خود برگشت و وقتی در ژانویه ۲۰۱۷ کاخ سفید را ترک می‌کرد، ۸۴۰۰ سرباز در افغانستان مانده بودند. لحن نظامیان امریکایی تغییر کرده بود. ژنرال نیکلسون جونیور، فرمانده وقت نیروهای امریکایی در افغانستان در مارس ۲۰۱۶ در سنا گفت: «ما در بن بست گیر کرده‌ایم!»

● بخش ششم؛ بن بست (۲۰۱۷-۲۰۲۰)

فصل نوزدهم نوبت ترامپ

سرانجام نوبت ترامپ رسید. او ۲۱ اوت ۲۰۱۷ به دانشکده تربیت نیروی وست پوینت رفت و با یک برنامه کپی شده از حضور اوباما با متنی شبیه متن سخنرانی او، حرف‌ها و نقدهای قبلی خودش به ادامه حضور در افغانستان را

نقض کرد. او در ابتدای خواست از افغانستان بیرون بیاید، اما ژنرال‌ها رأی او را زدند. مک مستر، مشاور امنیت ملی کاخ سفید که با جیمز ماتیس، وزیر دفاع و دانفورد، رئیس ستاد مشترک ارتش، ماه‌ها روی بازنگری راهبرد جنگ کار کرده بود، به افزایش نیروها و اعزام چند هزار نیرو به افغانستان اعتقاد داشت. آنها می‌تسیدند در مدت زمان بازنگری راهبرد جنگ، ترامپ شخصاً فرایند پایان جنگ و خروج امریکا از افغانستان را شروع کند. برنامه مک مستر ۴۵ میلیارد دلار هزینه داشت. او برای راضی کردن ترامپ، به او هشدار داد خروج نیروهای امریکایی از افغانستان ممکن است القاعده را به افغانستان برگرداند و حمله دیگری به امریکا ترتیب بدهد. هیچ رئیس جمهوری نمی‌خواست خطر وقوع ۱۱ سپتامبر دیگری را به جان بخرد. آنها استدلال کردند اوباما با افزایش نیرو در مدت ۱۸ ماه، ناشی‌گری کرده و طالبان منتظر شد تا نیروهای امریکایی از افغانستان خارج شوند تا کارش را مجدداً شروع کند. آنها به ترامپ توصیه کردند مثل اوباما نباشد و دستش را برای دشمن رو نکند. عاقبت این مشاوره‌ها کار خودش کرد و ترامپ با اعزام چند هزار نیروی دیگر به افغانستان موافقت کرد. او همچنین در سخنرانی خود سیاست محرمانگی اطلاعات را اعلام کرد، اما در واقع این مردم امریکا بودند که اطلاع کمتری از جزئیات جنگ پیدامی کردند.

ژنرال‌ها فهمیدند تا وقتی ترامپ رئیس جمهور است، باید با قدرت بیشتری صحبت کنند و لاف بزنند که راهبرد جنگی او موفق بوده است. ژنرال نیکلسون که قبلاً گفته بود به بن بست رسیدیم، در نشست‌های مطبوعاتی مختلفی که در کابل برگزار کرد، راهبرد